

Tuighpraet

In het volgende nummer komt een uitgebreid verslag van onze zomerreünie, nu eerst iets over de enquête 2000 die we onlangs hielden onder de VSRP-leden.

SAIL 2005, we komen weer maar...

Vanuit sociologisch, methodologisch, enquête-technisch perspectief moet onze gelegenheidsenquête naar de doordachte, spontane, gefrustreerde of getergde belevenissen en herinneringen aan zeiljaar 2000 waarschijnlijk niet al te serieus genomen worden. De cijfers geven hier het bewijs; 43 ingestuurde formulieren, zo'n 5%! Maar wel van 22 deelnemers aan de zomerreünie in Heeg en dat is weer 20%. Van de 'Asieldeelnemers' waren er 33 inzenders, goed voor 15% van het totaal. Totaal beeld van degenen die de moeite hebben genomen om van hun hart geen moordkuil te maken of van hun enthousiasme voor de verschillende evenementen blij wilde geven; ervaren reünisten en deelnemers aan SAIL.

Op letterlijk een paar enkele weifelaars na zegt iedereen dat ze in 2005 weer van de partij willen zijn bij SAIL. Maar dan komen de kanttekeningen. Veiligheid wordt dan het meest genoemd; voor de in verhouding kleine en kwetsbare schepen moeten door de organisatie meer veiligheidsgaranties ingebouwd worden en dat betekent een betere ligplaats, maststrijken op een hobbelig IJ voorkomen, geen onneembare kademuren of onbetrouwbare pontons etc. Praktisch unaniem is ook de wens om als totale VSRP-vloot weer bij elkaar te kunnen liggen en niet in drieën opgedeeld in onbereikbare uithoeken van het Amsterdamse havencomplex. Minder eensgezind worden we als het gaat over het programma dat SAIL zou moeten bieden aan de ronde en platbodenvloot. Wel of geen wedstrijden, toertochten, spiegelgevecht, gezamenlijke eet en drinkpartijen.... Het heeft zijn voor en 't heb z'n teuge. Maar als deze evenementen op het programma staan dan moeten ze wel goed georganiseerd worden, met heldere instructies, een palaver, passende faciliteiten inclusief een SAIL-organisatie die niet alleen toezeggingen doet maar deze ook nakomt, denk aan het Spiegelgevecht op zaterdagavond. Het Admiraalzeilen/motoren en vlootshow blijkt nog steeds een onbevredigend onderdeel; een *Groene Draeck* slalomend op speedboatsnelheid is geen feestelijk evenement! Opmerkelijk was het praktisch collectieve bewustzijn van alle inzenders dat we uiteindelijk een onderdeel zijn van een steeds commerciëlere Amsterdam-promotie happening die met een SAIL-in/out, de pantoffelparade langs de kades met al dat maritiem erfgoed natuurlijk onvervangbaar is en waar je bij wil zijn.

Ook over de rol van de VSRP is de meerderheid duidelijk; we verwachten dat jullie als bestuur onze belangen goed zullen behartigen, laat je de kaas niet van het brood eten, zorg dat toezeggingen en afspraken ook nagekomen worden. Zit dat er niet in, durf dan je consequenties te trekken en stap op. Uiteindelijk moet toch iedere schipper voor zichzelf, zijn schip en bemanning kiezen of hij/zij komt en meedoet.

Als uw bestuur van de VSRP lijkt de conclusie gerechtvaardigd dat er

ook voor 2005 weer werk aan de winkel is, u van ons verwacht dat we touwtjes steviger in handen moeten zien te houden en met de SAIL-organisatie de min, maar ook de pluspunten nog eens goed moeten doorspreken om SAIL 2005 voor iedereen een feest te maken. Met andere woorden: uw boodschap is overgekomen.

In Memoriam Mr. Dr. T. Huitema

Op 29 juni overleed Mr. Dr. T. Huitema (87), Erebestuurslid van de Stichting Stamboek Ronde en Platbodemjachten. Naar zijn wens is er in besloten kring afscheid van hem genomen, waardoor het niet mogelijk was hem in het openbaar passend te eren voor zijn grote verdiensten ten bate van het Ronde en Platbodemjacht.

Met de heer Huitema - voor zijn vrienden Theo - is ons weer iemand ontvallen die aan de wieg stond van de Stichting Stamboek in de jaren 1953 tot 1955. Samen met andere coryfeeën als Van Waning, Van Slooten, Spits en Halbertsma werd ingezien dat voor het behoud van het traditionele Nederlandse jacht een bestuurlijk verband nodig was. Zo ontstond op 8 oktober 1955 de Stichting Stamboek Ronde en Platbodemjachten, met Huitema als secretaris/penningmeester, een functie die hij zeer lang en buitengewoon toegewijd vervulde.

Als hoofdtaak van de Stichting werd gezien het bewaren van het cultuur-historisch varend erfgoed en alles wat daarmee samenhangt.

In woord, daad en geschrift was de heer Huitema de verpersoonlijking van alles waar de Stichting Stamboek voor stond en nog immer staat. Zijn geliefde houten Wieringerbol *Eudia* uit 1901 was daarvan een toonbeeld. Hij zelf was dat trouwens evenzeer, altijd keurig in het pak en voorkomend bij het publiekelijk uitdragen van de Stichting.

Huitema was zeker niet altijd gemakkelijk. Hij was snel en fel met zijn kritiek en schroomde niet deze in woord en op schrift kenbaar te maken. Zo was hij gekant tegen de bestuurlijke aanpassingen die in de jaren tachtig onder mijn voorzitterschap van de Stichting werden doorgevoerd. Hij zag niets in een Vereniging naast de Stichting. Maar ook hier toonde Huitema zich een heer en wist hij steeds het zakelijke van het persoonlijke te scheiden.

De laatste keer dat ik hem uitgebreider sprak, was tijdens de zomerreünie te Veere in 1996. Hij vertrouwde mij toe zich zorgen te maken over het afnemen van de omgangsvormen en etiquette op de Ronde en Platbodem vloot. Naar zijn inzicht golden de waarden en normen van de Stichting niet alleen voor de schepen, maar evenzeer voor de opvarenden. Aldus bleef hij tot het laatst toe zeer betrokken bij het wel en wee van het varend erfgoed.

De geest van Mr. Dr. T. Huitema zal nog lang naklinken in de wereld van het Ronde en Platbodemjacht. Natuurlijk is fat het gevolg van zijn standaardwerk "Ronde en Platbodemjachten". Wie werkelijk wil weten wie Theo Huitema was, hoe hij dacht en hoe intens hij zijn verwantschap met het Ronde en Platbodemjacht beleefde, moet dit werk lezen en bewaren. Ik doe dat ook, in dankbaarheid en met voortdurende bewondering.

Dat hij in vrede moge rusten

Jhr. H. van Foreest
Erebestuurslid